

Черевик, соломинка та булька

Наталя Забіла

Мильна булька невеличка,
соломинка й черевик
йшли по лузі.

Бачать – річка.

як добратись на той бік?

Каже булька:

– Черевичку!

Попливи по річці вплав
і, як човник, через річку
нас любенько переправ!

– Ні, не хочу!

По воді я

зовсім плавати не звик.

Тут на тебе вся надія! –

відмовляє черевик.

Булька каже:

– Я, признатись,

Вмію плавати сама,

та, щоб вас обох підняти,

в мене силюнки нема!

Соломиночко-сестричко,

чималенька ти на зріст.

Простягнись на той бік річки,

ми й перейдем через міст.

І охоче в ту ж хвилинку,

дуже довга та тонка,

простяглася соломинка

аж до того бережка.

– Переходьте поодинці!

Черевичку, не барись! –

Він пішов по соломинці,

а вона відразу – трісь!

Черевик – шубовсть у воду,

навіть хвиля розійшлась!

А, уздрівши цю пригоду,

булька реготом зайшлась.

Реготалась, реготалась,

поки й лопнула вона!

І нікого не зосталось,-

тільки казочка смішна.